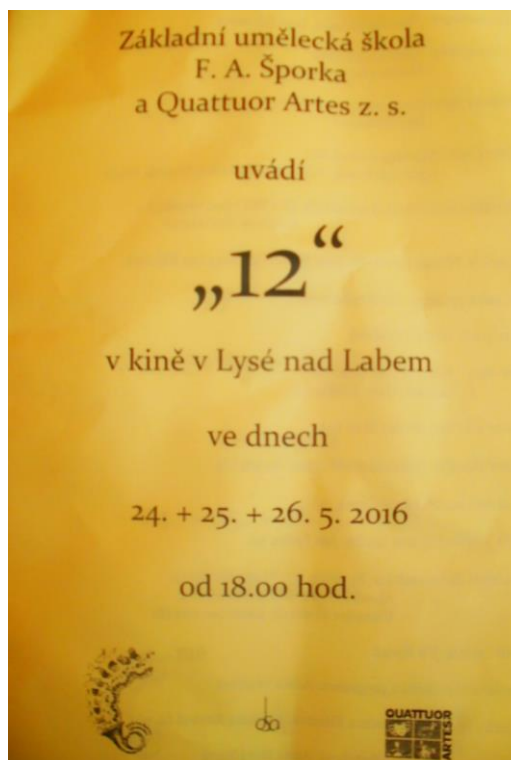

„12“ – ZÁVĚREČNÉ PŘEDSTAVENÍ ZUŠ FRANTIŠKA ANTONÍNA ŠPORKA

Dvanáct je číslo vpravdě symbolické. Je násobkem mystické trojky. Číslo tři provází duchovní život od nepaměti. Svatá trojice... Kolik je biblických apoštolů? Dvanáct. A jak se prolíná trojka a s ní související čísla do dalších oblastí? Vždyť v pohádkách vystupuje pan král, který má v království za devatero horami a devatero řekami tři syny nebo dcery. Poselství pro další život pronášejí nad kolébkou tři sudičky. Zlatá rybka plní tři přání. Den má dvacet čtyři hodin, hodina šedesát minut... A kolik je pohádkových měsíčků? Dvanáct. A tak bychom mohli pokračovat.

ZUŠ Františka Antonína Šporka si pro letošní rok připravila závěrečné vystoupení s úsporným názvem „12“. Tímto stručným titulem byl divák držen trochu v napětí s hádankou, který námět je pod touto číslovkou zašifrován. Jak už bývá dobrým zvykem, zapojily se všechny obory ZUŠ, přičemž těžištěm se stala vystoupení tanečního oddělení. A proč tedy „12“? Základním tématem byl rok v jeho proměnnosti, pestrosti, rozdílných náladách, dny běžné i sváteční v sepětí s lidovými tradicemi našeho kulturního prostředí. Nespoutaná svěžest jara, zlatavý nádech horkého léta, barevnost podzimu, křišťálová krása zimy... Před očima se divákům rozehrálo scénické představení hudby, tance, světla, stínů... Komu z Vás se kdy podařilo prožít za šedesát minut celý rok?

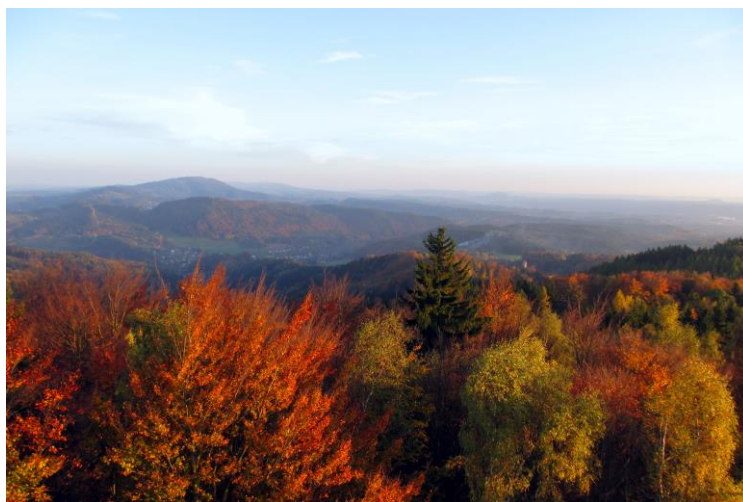
U každého měsíce byl divákům odtajněn původ jeho názvu, nechyběly lidové pranostiky, odrážející moudrost a zkušenost našich předků. Znamení zvěrokruhu tvořila úvodní kulisu představení. Cesta celým rokem mohla začít.

Od tichého, sněhem zavátého ledna a podmanivé písně *Let it go* jsme se dostali k únorovému bezstarostnému masopustnímu veselí. Březen je časem mláďat, obdobím naděje, den se prodlužuje. Vystoupení pro tento měsíc nacvičila taneční příprava. Dubnový rej čarodějnic byl takřka magický. Květnová voňavá příroda, čas lásky a romantika, to přece ladí k sobě. Všichni si v duchu notovali s písní *I will always love you*. Do června jsme skočili veselým *Dnem dětí*.

Barevné balonky, joja, hravost a radost. Červenec a srpen se nesly ve znamení úrody a vděčnosti za úspěšnou sklizeň. Do září jsme vlétli rovnýma nohama s rozvernými školačkami a písní *Holky z naší školky*. V říjnu se na pozadí objevily vydlabané dýně a ponořili jsme se do podzimní mnohobarevnosti. Listopad? Listí snářející se ze stromů. Smyčcové nástroje dodávaly hudebnímu doprovodu zvláštní melancholičnost, naléhavost.

Vánoce a Advent pak byly hlavním motivem prosince. Při závěrečné děkovačce se cyklus roku uzavřel společným nástupem všech malých i větších účinkujících.

V průběhu celého vystoupení jste mohli obdivovat ladnost tanečnic a jejich schopnost vyjádřit tancem náladu i základní charakteristiky konkrétních měsíců. Mnohá taneční čísla se sestávala z doslova akrobatických prvků. Krása pohybu jen umocnila celkovou lyričnost představení. Velmi dobře byla vystihnuta atmosféra jednotlivých měsíců a ročních dob. Jaké byly hlavní devizy celkového pásma? Dokonalá choreografie, promyšlená scéna, nápadité kostýmy, výborné taneční a pěvecké výkony, citlivě zvolený hudební doprovod. V neposlední řadě i vydařené skloubení světa lidových tradic s duchem moderní doby.

Diváci byli velmi spokojeni a odměnili všechny účinkující potleskem. Již neovlivníme, že se v publiku vždy najde někdo, koho už z principu nezajímá nic, a navíc postrádá i špetku slušného chování. Drtivá většina malých i větších návštěvníků však dokázala ocenit nasazení a umění všech vystupujících a z představení odcházela s hezkým zážitkem.

Milí žáci a učitelé ZUŠ, zase jste ukázali, že jste zatraceně dobří! Přejeme hodně tvůrčích sil a radosti ze všech uměleckých aktivit.

Za diváky a posluchače ZŠ BH

Olga Gruhnová

Ilustrační foto: O. Gruhnová